

- آیا جز درمان‌های پزشکی، راهی برای درمان غول هولناک سرطان وجود دارد؟
- آیا استفاده از طب‌های مکمل، روند درمان سرطان را تسریع می‌کند؟
- آیا تصویرهای ذهنی، ایمان و باور، در درمان سرطان می‌تواند نقشی داشته باشد؟

ابتدا نگاهی کوتاه به بیماری سرطان داشته باشیم.

هم‌اکنون معدودی از سرطان‌ها هستند، مانند «ملانوم بدخیم پوستی» یا «آدوکاسینوهای جلدی» که کاملاً درمان‌پذیرند.

اگر بیش‌تر سرطان‌ها به‌هنگام و در برهه‌ی جنینی تشخیص داده شوند، درمان‌پذیر هستند؛ هرچند که این درمان‌ها با عوارض جانبی بسیار ناگواری همراه خواهند بود. نمونه‌ای از این سرطان‌ها، غده‌های بدخیم پستان، معده، روده‌ی بزرگ یا پروستات است.

سرانجام معدودی از سرطان‌های بسیار بدخیم هستند که به‌نسبت به جراحی پاسخ‌گو هستند و «شیمی‌درمانی» و «پرتودرمانی»، اثری در روند بدخیم آن‌ها دارد. این سرطان‌ها روند مرگ‌وار خود را گستاخانه ادامه می‌دهند. نمونه‌ی این سرطان‌ها، سرطان لوزالمعده و ریه است.

به‌همین دلیل، شگفت‌آور نیست که بیماران و البته پزشکان به روش‌هایی رومی‌آوردند که این غول مهیب را از پا درآورند.

دکتر «باری کاسلیت» در دانشگاه «پنسیلوانیا» براساس شیوه‌هایی که در درمان به‌کار رفته است، روش‌های مکمل سرطان را به ۶ گروه تقسیم می‌کند که در این مبحث به بررسی ۲ گروه اصلی درمانی و اثرگذار بر سرطان می‌پردازیم:

گروه ۱: استفاده از تصویرهای ذهنی در درمان سرطان

دکتر «کارل سایمنتان» متخصص سرطان و دکتر «استفانی سایمنتان» متخصص روان‌شناسی، روشی را ابداع کردند که آن را «پنداشت روانی هدایت‌شده» می‌نامند. در «پنداشت هدایت‌شده» به بیمار آموخته می‌شود که هرروز در حالت آرامش قرار گرفته، چشمان خود را ببندد و در تصور ذهنی‌اش، جنگ بین سیستم دفاعی خود و سلول‌های سرطانی را مرور کند و در این تصویر ذهنی خود، جنگ بین سیستم دفاعی بدن‌اش را هم‌چون سربازانی نیرومند تصور کرده که با نیرویی بسیار در حال نابود کردن سلول‌های سرطانی کوچک اما مهیب هستند.

این روش چنان مثرتر بود که جایگاه آن را روش‌های طب مکمل در درمان سرطان به خود اختصاص داده است؛ تا جایی که دکتر «کلویفر» از دانشگاه «هاروارد» این روش را به‌عنوان «چهارمین روش درمان سرطان در دنیا» معرفی کرد. (در شماره‌ی بعد، به‌طور اختصاصی به معرفی تکنیک‌های این روش در درمان سرطان خواهیم پرداخت.)

گروه ۲: امید و ایمان در درمان سرطان

بسیاری از مبتلایان به سرطان، باورمندی به مبدأ روحانی یا مذهبی را عامل مهمی در مدارا کردن با سرطان خود می‌دانند. این باورمندی به مبدأ، می‌تواند مبتلایان به سرطان را یاری‌دهد که نوعی معنی و مفهوم در رنج و درد خود بیابند.

دکتر «چیرمه پیتر» متخصص سرطان در دانشگاه «ورمانت» با پژوهش‌هایی در این مورد، دریافت که باورمندی به مبدأ، توان رویارویی با درد را در بیماران مبتلا به سرطان، افزوده و بهبود حالت عمومی بدن آنان را در پی خواهد داشت.

دکتر «پیتر سیلبرفارب» روان‌پزشک دانشگاه «دارموت»، مطالعه‌ای چندمرکزی را در «آمریکا» بنیان گذاشت. هدف این پژوهش، دریافت این نکته بود که آیا ممکن است باورمندی مذهبی، عامل مهمی در مدارا کردن با سرطان باشد؟ نزدیک به ۹۸ درصد بیماران سرطانی مورد مطالعه، «باورمندی مذهبی» را عامل نسبتاً مهم تا بسیار مهمی در مدارا کردن با سرطان نام بردند.

هم‌اکنون پژوهش‌گران مؤسسه‌ی سرطان‌شناسی «اسلون مموریان کترینگ» به مطالعه‌ی تأثیر امید و باورمندی بر طول عمر و فعالیت سیستم ایمنی بیماران سرطانی مشغول هستند.

بنابراین انجام مراسم مذهبی، باورمندی به نیروی لایزال الهی و توسل به منابع حق به همراه تصور سلامت‌بخش از عوامل مهم درمان در سرطان محسوب می‌گردند.

آری؛ این قدرتی‌ست که خالق جهان، خدای مهربان در جهت «خوددرمانی» به ما داده است.



سالم جعفری

WWW.Bineshmavara.com

فاطمه بخشی‌زاده

کارشناس ارشد روان‌شناسی - استاد دانشگاه

تصویرهای ذهنی سرطان، ایمان و

تذکره

شباعیت پس از احتیاط، یکی از شرایط موم سعادت است. «شونپناور»